Cupa Tineretului Muncitor

APAR MEREU TALENTE, NOI DIN ORAŞE ŞI SATE...

1200 CONCURENŢI. — 1200 SPECTATORI. — ATMOSFERĂ DE SĂRBĂTOARE PE TOATE TERENURILE. — 90% MOBILIZARE DAR NICIUN INSTRUCTOR

ă nu am avut încă o competiţiune care să stârnească un interes mai mare decât Cupa Tineretului Muncitor, o dovedeşte cu prisosinţă entuziasmul cu care tineretul dela sate şi oraşe participă la întreceri. Suntem încă în perioada primei etape; în unele locuri, s'a pornit la primele concursuri ale etapei a doua, aşa cum se întâmplă la fabrica „Vasile Roaită" din Capitală. Pretutindeni, întâlnim aceiaş entuziasm caracteristic unui tineret căruia i se oferă prilejul şi în bună parte, mijloacele de participare la concursuri sportive.

Am întrebat la liceul nr. 3 de băeţi, din Bucureşti, pe un tânăr utemist, ce l-a făcut să participe la o întrecere când niciodată nu a mai făcut sport. Ne-a răspuns limpede, ca omul care este pe deplin lămurit de problemă:

— „Cu ani în urmă, nimeni nu ne-a spus ce valoare are sportul. Deaceea am pierdut vreme îndelungată şi un foarte bun prilej de a ne întări. Acum, când U.T.M.-ul nostru ne explică dece trebue să facem sport, cel mai mic elev ştie că ne aduce foloase fizice însemnate, că ne întăreşte pentru munca noastră. In preajma examenelor, avem nevoie de putere, de calm şi de înţelegere. La fel ca într'o cursă de 400 metri...

Militarii, îşi dispută o alergare, în cadrul concursurilor C. T. M.

APAR TALENTE NOI

Poporul este o sursă inepuizabilă de energii!

Lozinca este veche, dar acum devine o realitate. Poporul muncitor are resurse inepuizabile. După cum în producţie vedem apărând în fiecare zi inovatori cari îmbunătăţesc mijloacele de producţie, tot aşa în sport apar mereu forţe noui, talentate, cari îmbogăţesc numărul vârfurilor sportive. Câte dovezi de hotărâre, câte dovezi de ambiţie sportivă de bună reprezentare a colorilor clubului de fabrică ne-a oferit CTM! Luăm unul la întâmplare:

„Filatura Românească" a organizat cursa de 3.000 metri. Intre participanţi erau unii mai antrenaţi, cu o oarecare rutină a distanţei iar alţii, pur şi simplu începători. Au avut aceştia din urmă credinţa că vor putea termina această cursă. Au pornit deci pe pista neagră de cărbune, cu paşi măsuraţi, socotind cu băgare de seamă efortul, împărţindu-l cu socoteală pe distanţă, ca să aibe putere la sfârşit. Mulţi au fost care au pornit în cursă siguri de valoarea lor dar... au abandonat. In schimb, muncitorul mecanic V. IAMANDI, fără să fi alergat vreodată în această cursă grea, a terminat cu bine şi încă la primul loc. Este desigur un exemplu ca multe altele, dar unul care ne arată limpede că talentele din popor apar la suprafaţă din aceste competiţii de masă, aşa cum au ieşit din CUT, din Crossurile 1 Mai şi 7 Noembrie, din Plathoul Popular, din Campionatul Popular de Şah şi cum vor ieşi din întrecerile viitoare.

Spre deosebire de sportul burghez, sportul ţărilor de democraţie populară are în faţa lui exemplul minunat al sportului sovietic şi aci talentele sunt scoase la suprafaţă, din masă. Adică, se confirmă axioma că „o calitate anumită trebue să reprezinte o masă anumită".

ATMOSFERA DE SARBATOARE

Ar trebui să vizitaţi locurile pe care se desfăşoară C.T.M. Veţi fi uimiţi de noul aspect al terenurilor, de pavoazaj, de entuziasmul care domneşte peste stadioane sau terenuri improvizate. Tinerii dela Şcoala de Construcţii şi Metalurgie C.F.R. au o curte mică, un deget mai mult cât suprafaţa unui teren de volley. Au organizat terenul, l-au pavoazat, au afişat lozinci iar spectatorii au stat care pe unde au apucat. La ferestrele clădirii în jurul terenului sau pe gardurile vecine. Toţi au ţinut să fie prezenţi.

La F.R.B. s'au înscris 1200 participanţi. Buletinul statistic a înregistrat 100 la sută participare şi 1200 spectatori în plus. Iată un loc în care spectatorii vin în număr egal cu concurenţii. Dar întregul cadru festiv al concursurilor dela F.R.B. arăta o grije adâncă pentru C.T.M. Terenul a fost frumos împodobit, cei 1200 concurenţi au defilat în faţa celor 1200 spectatori şi întregul concurs a avut aspectul sărbătoresc al unei manifestaţii cu adevărat muncitoreşti.

Nu are importanţă că nu au fost pantofi speciali, cu cuie. Alergătorii şi-au pregătit pantofi de stofă, făcuţi acasă, din rămăşiţe. Nimic nu se pierde, totul se întrebuinţează. Tot aşa au fost fabricaţi chiloţi. Acolo unde este nităiva, unde dragostea pentru sport se manifestă sănătos, vedem şi rezultate bune.

90 LA SUTA PREZENŢI, DAR CONCURSUL SE AMANA

Desigur, nu peste tot există iniţiativă şi interes. La liceul nr. 6 de băeţi, din Bucureşti, s'au prezentat start 90 la sută din concurenţi, Cifra mulţumeşte pe deplin. Dar absenţa TOTALA a corpului profesoral şi al profesorului de educaţie fizică a făcut ca elevii să nu aibe un organizator, un instructor care să-i dirijeze. Şi organul mobilizatoric, care a dovedit o muncă sănătoasă, a fost compromis de lipsa de înţelegere a celor chemaţi să stimuleze sportul elevilor. Iată un punct negativ care nu l-am dori repetat niciodată.

George Faur

V. TEODOSIU INCEARCĂ ASTĂZI DOBORÂREA A 3 RECORDURI!

Astăzi după amiază, pe Stadionul Republicei, atletul Vasile Teodosiu din gruparea USPTT., va face o cursă de 25 km., în care va încerca corectarea a trei recorduri naţionale la: 15 km., o oră şi 25 km.

Recordurile naţionale pe aceste distanţe sunt:

15 km. Dinu Cristea (St. R.) 52:00.6 Buc. 14. VII. 1940.

O oră, Dinu Cristea (St. R.) 17.117 m. Buc. 1940.

25 km. Vasile Teodosiu (St. R.) 1:34 26.4 Buc. 28. IX. 1941.

Conform regulamentului, o astfel de tentativă, este permisă aşa că, mai ales ţinând seamă de forma ce a arătat-o la ultimele antrenamente, putem spera în corectarea a trei noui recorduri naţionale.

JERTFELE SPORTIVILOR SOVIETICI

IN RĂZBOIUL DE APĂRARE A PATRIEI, O PLEDOARIE PENTRU PACE

Multe şi grele au fost jertfele minunaţilor cetăţeni sovietici în Marele Război pentru Apărarea Patriei. Zeci de mii de tineri, ostaşi de frunte ai luptei pentru salvarea libertăţilor sociale, şi-au dat eroic viaţa pentru ca fiara hitleristă să fie oprită din mersul său ucigător. Sportivii patriei socialismului au adus un măreţ tribut de sânge pe câmpul de luptă, unde au arătat lumii întregi forţa de neînfrânt a sportivului sovietic, educat în spiritul glorioasei morale comuniste. Faptele de arme ale sportivilor Uniunii Sovietice vor rămâne pildă generaţiilor viitoare, generaţiilor care vor construi societatea cea mai avansată, societatea comunistă. Ele vor rămâne deasemeni ca mărturii grăitoare în lupta sportivilor lagărului democratic pentru instaurarea unei păci trainice pe întreg întinsul globului pământesc.

SPORTIVII SOVIETICI ŞI-AU APARAT EROIC PATRIA

Cine n'a auzit de legendarul erou Meresiev? In Uniunea Sovietică nu există niciun tânăr care să nu fi citit cu înfrigurare cartea scriitorului Boris Polevoi: „Povestea unui om adevărat". Această carte istoriseşte epopea aviatorului Meresiev care, fiind grav rănit într'o luptă aeriană, s'a târât timp de optsprezece zile prin şanţurile şi liniile inamice, ajungând după eforturi supraomeneşti pe teritoriul controlat de forţele sovietice.

Operaţia de amputare a ambelor picioare nu l-a împiedicat să reia sborul şi lupta împotriva naziştilor care-i cotropiseră ţara. Sunt acestea motive îndestulătoare pentru a-l socoti pe Meresiev în fruntea sportivilor sovietici care au arătat neînvinsa putere de luptă şi de viaţă a oamenilor crescuţi de marele partid al lui Lenin şi Stalin.

O pildă asemănătoare pentru milioanele de locuitori ai lumii este şi cunoscutul boxeur Nicolai Korolev, campionul URSS la categoria grea.

In detaşamentele de partizani care au înspăimântat atât de mult pe bestialii ocupanţi nazişti şi-a făcut un stagiu îndelungat şi excelentul pugilist Korolev. El a adus un serios aport în luptele grele pe care le-a susţinut detaşamentul său. Pentru faptele sale de arme Korolev a fost de patru ori decorat de guvernul sovietic.

La fel, în unitatea de şoc, formată la cererea sportivilor sovietici, la începutul războiului, au figurat o serie dintre cei mai cunoscuţi campioni ai URSS. Astfel, Leonid Meşcov cunoscutul înnotător, campionii halterofili Mehanik şi Satov, luptătorul Pâlnov şi mulţi alţi sportivi de marcă. Dintre aceştia au fost răniţi pe front Satov şi Meşkov. Tot pe front au căpătat răni grave atletul Raevski şi marathonistul Ceburkin. Femeile sportive sovietice au luptat şi ele cot la cot cu bărbaţii alături de care se întreceau în concursurile de pe terenurile de sport. Una dintre cele mai bune schioare ale republicelor unionale, Liubov Kulakova şi-a dat viaţa pentru apărarea ţării socielismului.

*

Toate aceste jertfe nu au însă o singură semnificaţie, aceea de a arăta cât a fost de mare tributul sportivilor din Uniunea Sovietică, în lupta pentru zdrobirea hitlerismului. Acest lucru a fost subliniat în repetate rânduri în coloanele noastre. Ceeace vrem să arătăm aci este contribuţia pe care tocmai aceste jertfe le-au adus în lupta intensă pentru pace, pentru înlăturarea ororilor războiului. Sportivii sovietici, în a căror conştiinţă s'a înrădăcinat puternic învăţătura genială a marilor dascăli ai proletariatului universal, Lenin şi Stalin, au arătat cât de mare este dorinţa oamenilor sovietici de a face să nu se mai repete groaznicele măceluri la care ne-a fost dat să asistăm în urmă cu patru ani. Căci, dacă Meşkov a căpătat pe front răni grave care erau cât pe aci să-i primejduiască nu numai cariera sportivă ci şi viaţa, în niciun caz el nu mai poate dori să se repete grozavele distrugeri pe care le-a cauzat războiul.

Alături de întreaga omenire progresistă, sportivii sovietici sunt în fruntea luptei pentru pace, în fruntea luptei pentru construirea unei lumi mai bune în care să dispară exploatarea omului de către om.

Atâtările războinice ale imperialiştilor primesc din partea sportivilor sovietici un răspuns pe care îl dau toate popoarele iubitoare de pace încercărilor de reînoire a măcelului abia terminat: NU VREM RAZBOIU şi suntem gata să apărăm pacea, cu toată hotărîrea, pentru liniştea căminelor noastre şi pentru fericirea copiilor noştri!

Marius Godeanu

SPORTIVII ŞI SPORTIVELE SE INTREC IN INVĂŢĂTURĂ CA ŞI PE ARENELE DE SPORT

Un scurt popas la Institutul de Educaţie Fizică şi Liceul de Fete Nr. 10

Era o dogmă aproape, pe care elevii şi studenţii o respectau cu sfinţenie, încurajaţi de metodele de examinare ale profesorilor, ca cele două săptămâni ce precedau examenele de sfârşit de an să fie săptămâni „de sacrificiu". Ceeace nu fusese asimilat în cursul unui an neglijenţa şi delăsarea a opt luni, găseau o slabă şi insuficientă corijare într'un efort necontrolat de zece-douăsprezece zile. De dimineaţa şi până în zorii dimineţii următoare elevul sau studentul memoriza - acesta este cuvântul — memorizează papagaliceşte materiile de examen. O atmosferă de teroare domina aceste verificări de sfârşitului de an, candidatul sau candidata erau cuprinşi de spaimă şi timiditate atunci când pătrundeau în sala de examen. Hazardul, buna dispoziţie a profesorului, întâmplarea să-ţi „cadă" un subiect pe care l-ai citit (elevii şi studenţii învăţau uneori la întâmplare câteva subiecte şi dacă vreunul dintre aceseta îi revenea, atunci totul era bine) acestea erau elementele determinante ale „succesului" unui examen.

Câtă schimbare în felul cum sunt pregătite, ţinute şi înţelese examenele, astăzi. In primul rând grupele de învăţătură, care în timpul anului ajută pe elevii sau studenţii rămaşi în urmă cu materia, apoi legătura, ajutorul permanent pe care profesorii îl dau elevilor şi în sfârşit conştiinţa care animă pe fiecare elev sau student, toate acestea fac ca perioada de pregătire a examenelor să nu mai fie una de efort supraomenesc şi fără rezultate, ci un timp de relaxare şi reverificare a materiei. Sportivii — elevi sau studenţi — care au infirmat total teoria că cel care are o preocupare sportivă este slab la învăţătură, aşteaptă şi ei examenele dar nu cu frică şi emoţii, ci cu încredere pentrucă ele vor fi o afirmare a muncii pe care au depus-o un an întreg.

O RECREAŢIE BINE FOLOSITA

E greu să nimereşti într'o recreaţie a unei şcoli, căci perioadele de repaus trec mai totdeauna repede.

Totuşi am găsit p elevele Liceului de Fete nr. 10 în recreaţie. Se spune că fetele sunt gălăgioase. Cei care pretind acest lucru, sunt contrazişi de tăcerea ce domneşe în recreaţiile din şcoala de mai sus Nu ne-am dat seama că e repaus, decât după numărul elevelor ce se aflau în curte. Am descoperit ntre ele pe Lia Manoliu, talentata jucătoare de tenis de masă şi componentă a lotului naţional de basket.

Lia Manoliu era adâncită în citirea unei cărţi. Când ne-am apropiat, am recunoscut manualul de limba rusă.

„Pregătirea noastră pentru examene, spune ea, este acum în toiu. Totuşi, atenţia cu care am învăţat în timpul anului, ajutorul ce ni l-am dat una altela fac ca munca aceasta de pregătire să fie mult uşurată. Pe de altă parte, rostul adevărat al examenelor care în acest an a fost atins ne face să le aşteptăm cu multă încredere".

Vorbea astfel unul dintre cele mai merituoase eleve ale clasei a IX-a, în dese rânduri evidenţiată de către profesoarele ei.

LA INSTITUTUL DE EDUCAŢIE FIZICA, SALILE DE CURS S'AU INZECIT

I. E. F.-ul şi-a încheiat cursurile

Iudith Eichner, Berta Corobeanu, Iuta Haffer, Cornel Simionescu, Helga Munteanu, discută împreună cu alţi colegi despre un interesant subiect la anatomie.

odată cu toate celelalte Institute universitare, încă de Sâmbătă, acum o săptămână. De aceea sălile de cursuri sunt goale. Dar totuşi lecţiuni se ţin mai departe, căci grupuri-grupuri studentele şi studenţii repetă materiile de examen. In dormitoare, pe tribunele Stadionului Republicii, în curtea Institutului, pretutindeni sunt acum „săli" de cursuri. Pregătirea nu are însă nimic agitat, nimic nervos în ea. Discuţiile sunt purtate calm, fiecare student şi studentă aducându-şi contribuţia cu multă competenţă, doveditoare a învăţăturii din timp.

In jurul unei tibii, a unui peroneu şi a unui craniu, sunt adunaţi mai multe studente şi studenţi. Iată pe Berta Corbeanu Iudith Eichner, Iuta Haffer, Helga Munteanu, Cornel Simionescu, Bârsan. Aproape ficare dintre ei este şi un valoros sportiv.

Berta Corbeanu care, în afara examenului de admitere pe care-l pregătea împreună cu colegii ei, mai are unul tot aşa de important — întâlnirea de gimnastică cu Ungaria de Duminica viitoare — îşi arată mulţumirea pentru condiţiile de învăţătură ce le au astăzi studenţii şi elevii din ţara noastră.

— „Datorită acestor condiţii, spune ea, pregătirea noastră profesională va fi perfectă, astfel ca în locurile de muncă unde vom merge să corespundem integral".

Acestea toate ni se spun, printre picături" căci lecţia nu s'a întrerupt nici un moment. Totuşi Cornel Simionescu echipierul „Dinamoului" şi un valoros atlet, a ţinut să ne declare înainte de plecarea noastră.

— „Voi fi bucuros, dar nu după examene, aşa cum vă gândiţi, ci odată cu toate celelalte Institute când ele vor începe, căci în timpul lor voi avea satisfacţia muncii depuse de mine".

Ne-am depărtat pentru a da posibilitate sportivilor noştri să se pregătească mai departe. In urma noastră glasul Iuditei Eichner se auzea limpede:

— „Nervurile peroneului sunt dispuse vertical dela marginile exterioare spre centru..."

Ef. Ionescu

ASTĂZI SE DESCHIDE ŞTRANDUL TINERETULUI

Au venit căldurile şi odată cu ele au început să se deschidă rând pe rând şi ştrandurile Capitalei, unde oamenii muncii găsesc un loc de odihnă şi de recreere.

Astăzi va avea loc deschiderea oficială a STRANDULUI TINERETULUI, care va fi unul din cele mai frumoase şi bine utilate ştranduri din Capitală.

Deficienţe tehnice şi organizatorice la campionatele de gimnastică ale regionalei Cluj

Dacă la Bucureşti organizarea campionatelor regionale de gimnastică s'a ridicat la înălţimea importanţei concursurilor, la Cluj, adică tocmai acolo de unde ne-am fi aşteptat la mai mult, lucrurile au avut un aspect foarte puţin îmbucurător.

Campioana regională de gimnastică BRECKNER ERNA (Spartak-Sibiu) lucrează la bârnă.

Cauzele insucceselor de organizare sunt multiple. Le vom analiza pe scurt: indisponibilitatea secretarului districtului local a adus un gol care nu a putut fi umplut, pentrucă nimeni n'a luat iniţiativa să pornească la o acţiune hotărîtă. Mai mult încă: chiar grupările, cele care sunt chemate să ajute districtului de specialitate în munca lui, refuză să colaboreze cu acesta. Conferinţa tehnică cu conducătorii de echipă fie amânată pentru Sâmbătă la prânz, când conducătorul grupării „Ferar" din Cluj, Szabo, a absentat, îngreunând, prin lipsa lui, buna desfăşurare a conferinţei şi — implicit — a concursurilor.

Lipsa cea mai importantă a fost cea a arbitrilor, din care cauză concursurile s'au prelungit până noaptea târziu, obosind astfel participanţii. La propunerea lui Moldovan Vasile, probele pentru băeţi cat. I. au fost terminate mai devreme pentru ca aceştii concurenţi să arbitreze celelalte probe. Numai astfel s'a putut lucra cu patru comisii deodată şi termina concursul la timp.

Districtul Cluj are datoria să organizeze cât mai neîntârziat un concurs de arbitri, pe care să-l urmeze — de preferinţă — elemente ataşate de acest sport, dar desbrăcate de orice patimă de club.

Ordinea în săli a lăsat foarte mult de dorit, mai cu seamă la fete. Concurenţii şi spectatorii s'au plimbat nestingheriţi prin săli.

*

Dacă din punctul de vedere al organizării, campionatele dela Cluj au prezentat numeroase lacune, numărul şi valoarea tehnică a participanţilor au constituit un succes. Aproape toţi cei 140 de concurenţi şi concurente au arătat multe calităţi.

Astfel, Babiteş Iuliana (CSFPC) şi echipele feroviare dela Satu Mare şi Alba Iulia, au făcut o impresie foarte frumoasă. Deasemeni elevul Kocsis Francisc dela Satu Mare e un mare talent.

Dintre cei mai vechi, Pop Maria

I. Tomescu

Continuare în pag. 5-a col. 6-a

„Pe valea Jiului am văzut publicul cel mai pasionat de atletism"

ne-a spus antrenorul Alex. Mazilu

A revenit în Capitală antrenorul Alexandru Mazilu, care a condus centrul de antrenament federal dela Craiova, alucându-se o mulţime de impresii, care de care mai interesante, din Craiova, Tg. Jiu şi Valea Jiului.

CRAIOVA

La Craiova, există o oarecare preocupare pentru atletism, cu o activitate oficială. Există chiar şi câţiva susţinători: profesorii Stahie şi Gronea precum şi tov. Grecu dela CFR., care îndeplineşte şi funcţia de secretar al Districtului de atletism.

Marea lipsă a Craiovei însă, constă în faptul că nu are decât un singur stadion — Stadionul Tineretului — cu o pistă nu prea bună. Pe acest stadion au întâietate în antrenamente cele 18 echipe de football locale, care participă în campionat. Ar mai fi un stadion, fostul Hipodrom, dar care, neîngrijindu-se nimeni de el, a ajuns în paragină. Totuşi şi pe el se fac antrenamente tot de football, de către echipele de juniori.

In această situaţie, preocuparea principală a localnicilor, este să asiste la cât mai multe matchuri de football în jurul cărora s'a şi clădit o stare de spirit specială.

La centrul de antrenament atletic au fost chemaţi, cei mai bine clasaţi, la crossul „Să întâmpinăm 1 Mai", cât şi ceilalţi ce-au participat anul trecut la CUT, elemente a căror activitate a fost cu totul sporadică.

Din mijlocul acestora, „ochiul" de specialist al antrenorului, a văzut că eleva de 19 ani, M. Ispas poate urca stacheta mai sus de 1.30 m. la înălţime, cât sare acum. Ea are calităţi frumoase, dublate şi de un fizic bun.

In afară de ea, eleva Şcoalei tehnice sportive, Rodica Cula poate deveni o bună demifondistă: ea aleargă acum 2:46.0 pe 800 m.

Şi însfârşit, un alt element care promite, e un junior Gavrilă care sare la prăjină 2.70 m.

O oarecare activitate atletică mai poate fi observată la Şcoala Tehnică Sportivă, însă ea este sporadică, încât despre un antrenament tehnic nu poate fi vorba. Totuşi înregistrăm cu satisfacţie preocuparea pentru atletism.

Bineînţeles, că pentru această situaţie, există şi condiţiuni obiective: lipsesc aproape cu desăvârşire, echipamentele şi materialele.

Lipsesc cluburile, cele existente nepreocupându-se decât numai de football şi, în mai mică măsură, de box.

Trebue folosit la maximum interesul pe care CTM îl provoacă în rândul tineretului. Judeţenei O. S. P. Craiova îi revine în acest sens, sarcina principală de a stimula sau chiar de a obliga cluburile să-şi facă secţii de atletism, către care să fie îndrumaţi toţi tinerii din CTM.

TG. JIU

In Districtul acesta, activitatea atletică aparţine încă dibuirilor începutului. Nu se face nimic; sau aproape nimic. Lipseşte stadionul, lipsesc materialele, lipseşte o preocupare pentru atletism, deci lipsesc şi atleţii...

Totuşi, fostul atlet Nicolae Manta, se ocupă în mod special de un tânăr Voiciloiu care a sărit 1.60 m. la înălţime, 5.84 lungime — desculţ — şi a alergat 12.0 sec pe sută. Iar un altul, Radu Popescu, a aruncat 60 m. la grenadă.

VALEA JIULUI

Revelatorie a fost însă, pentru Alexandru Mazilu, activitatea atletică din Valea Jiului.

La Petroşani, de exemplu, înaintea matchului de football Cluj—Petroşani, s'a desfăşurat un concurs atletic la care au participat atleţi din Lupeni, Aninoasa, Petrila, etc.

Publicul, foarte sportiv, s'a arătat a fi un bun cunoscător atletic şi extrem de interesat de probele ce s'au desfăşurat.

El înţelege—poate datorită şi duritătii muncii din mină — mai bine ca oricare alţii efortul atleţilor.

Astfel Liana Onciu, finalistă CUT, a fost răsplătită pentru 1.30 m. la înălţime cu numeroase aplauze.

Şi aci, pe Valea Jiului, lipsesc materialele şi echipamentele, dar asta nu înseamnă că nu se face atletism.

Mistiric a sărit şi acum 1.65 la înălţime şi a arătat că antrenat cu atenţie poate trece cu mult, această înălţime.

Junioara Irina Furnea a alergat surprinzător de uşor 500 m. în

r. vilara

Continuare în pag. 5-a col. 6—7

Aspecte dela Bacău

5.000 SPECTATORI AU URMARIT, IN PICIOARE, TIMP DE 7 ORE

PASIONANTA DESFAŞURARE A PARTIDEI FINALE DIN CAMPIONATUL POPULAR DE ŞAH

Iniţial, finalele campionatului popular de şah urmau să se desfăşoare în Capitală. Renunţându-se la acest proect, organizarea lor părea că va cădea în sarcina Sibiului, pentru ca apoi, printr'o ultimă transbordare, ele să ajungă la Bacău.

Aceste schimbări n'au fost căutşi de puţin întâmplătoare şi faptele s'au grăbit, de-altfel, să confirme justeţea alegerei ca Bacăului să-i revină cinstea de a organiza finalele acestei grandioase competiţii de masă.

Concursurile au însemnat pentru acest puternic centru industrial, un eveniment care a însufleţit toată viaţa oraşului. N'a existat sector de activitate — în fabrici, în şcoli, în instituţii publice, în unităţi militare, — unde să nu se comenteze finalele de şah şi să nu se aştepte, cu interes, rezultatele fiecărei runde.

Acţiunea propagandistică a fost foarte mult ajutată de cea organizatorică şi din acest punct de vedere, ceeace s'a făcut la Bacău ar trebui să constituie un punct de plecare în organizarea oricăror alte competiţii şahistice.

Numai aşa se explică, de-altfel, faptul că la un campionat de şah — nu sport al minţii, o gimnastică a gândirii, fără exhibiţii şi faze spectaculoase — au luat parte câteva mii de spectatori.

Ceeace e mai important încă de subliniat şi vine să arate roadele pe care a început să le dea campionatul popular de şah după cele 4 luni de desfăşurare, este competenţa maselor, cunoştinţele lor în materie. Nu erau acolo, pe peluzele din faţa clubului muncitoresc „Chivu Stoica" simple grupuri de „gură-cască" gata să se oprească la cea dintâi vitrină, la prima întâmplare măruntă a străzii. Amestecându-mă printre ei — şi am întâlnit în puhoiul acela de lume muncitori, ostaşi şi elevi — şi foarte multe fete — am fost uimit şi plăcut impresionat în acelaş timp, de pasiunea lor pentru şah şi de priceperea cu care urmăreau — pe eşichierele special amenajate — desfăşurarea partidelor.

Copii de 10 ani, cari altădată se mulţumeau să gonească cercul, oameni maturi — bătrâni chiar — cărora nu te mai aşteptai să le strălucească în priviri flacăra entuziasmului, au stat ore întregi în faţa panourilor, comentând tehnic evoluţia partidelor şi folosind în mod curent acei termeni cari pentru alţii par formule magice: Tb3-Tf3, Cb5-Cg3, Nb2-Ng7, etc, etc.

ASPECTE, IMPRESII ŞI CONCLUZII

Sorţii au avut şi ei rolul lor, în însufleţirea şi emoţia cu care au fost urmărite finalele campionatului popular de şah şi cu deosebire ultima rundă, la care au asistat peste 5000 de spectatori.

Căzând în seria II, reprezentantul Bacăului, Schwartzfeld Alfred, a avut, de la început, perspectiva de a deveni unul din cei doi finalişti şi de a susţine lupta decisivă cu Palterer Robert, pe care sorţii îl trecuseră în prima serie.

Două partide în care a obţinut — cu greu — remiză, cu Suteu Mircea (Târnava Mică) şi Petrovanu Dan (Iaşi) şi o partidă câştigată la Codreanu Theodosie (Dolj) şi iată că Schwartzfeld Alfred a săltat în fruntea seriei, făcând să vibreze din ce în ce mai tare inimile băcoanilor.

Duminică s'a disputat finala: Palterer Robert (Timiş) — Schwartzfeld Alfred (Bacău).

Favorit: Palterer. Studentul temişorean îşi invinsese până atunci toţi adversarii şi părea puţin probabil că Schwartzfeld îi va veni de hac.

Bacăul spera, totuşi...

Şi dacă partida de dimineaţă, câştigată de Palterer, a pus puţin pe gânduri pe băcăoani, după amiază ei şi-au regrupat speranţele şi au venit în masă la locul finalei, pentru a asista la partida-retur.

Victorios, Schwartzfeld egala situaţia şi fiind mai tânăr decât Palterer — conform regulamentului — ieşea primul.

Primul din cei 105.000 de concurenţi care participaseră la campionatul popular de şah.

Partida a avut o desfăşurare dramatică şi lui Schwartzfeld i-a surâs, la un moment dat, perspectiva unui succes. Avantajul a trecut apoi de partea lui Palterer, pentru ca în cele din urmă să se ajungă la situaţia de remiză.

V'aţi închipuit vreodată, că o întâlnire de şah ar putea să pună în mişcare motorul emotiv al unei mase de 5000 de oameni? Şi, totuşi, aşa a fost. Am avut, uneori, impresia că asistăm nu la o partidă de şah, cu mişcări rare, calculate îndelung, ci la o finală de football, în care scorul e mereu altul şi fazele se schimbă cu repeziciune dela o poartă la alta, sub privirile electrizate ale spectatorilor.

5000 de oameni au stat nemişcaţi, în

Cei doi finalişti: Panterer şi Schvartz Id

picioare, timp de 7 ore, fără întrerupere, urmărind pe eşichiere desfăşurarea partidei, fără a-i vedea măcar pe cei doi protagonişti, dar comentând când cu inima strânsă de emoţie, când cu faţa radiind de bucurie, fiecare mişcare depe tablă.

Seara târziu, luptă s'a terminat: Schwartzfeld nu reuşise decât remiză şi Palterer devenea astfel campion.

Lângă noi, un bătrânel care până atunci nu-şi găsea astâmpăr, a simţit nevoia unei consolaţii:

— „Par'că al doilea din 105.000 nu e bine?"

Să-i răspundem noi: e foarte bine.

Şi e foarte bine şi al treilea, şi al patrulea, şi al zecelea, şi chiar al 105 mii-lea.

Pentrucă şi cel din urmă concurent din cel mai îndepărtat cătun depe întinsul Republicii noastre a contribuit prin avântul şi dragostea cu care a luat parte la această mare întrecere sportivă, la realizarea acelui ideal al tuturor sportivilor conştienţi din rândurile muncitorimei: sportul de masă, sportul pentru popor

Jak Berariu